

BARTOLOMEJ

Číslo 8

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
ROČNÍK II.

AUGUST 1994

Milí veriaci,
bolo to v júni minulého roku. Na podnet správcu farnosti Prievidza sa po krátkom čase, 26. júna 1993 začali písať dejiny prievidzského farského časopisu *Bartolomej*. 1. augusta vyšlo prvé číslo. Za ten rok sa udialo všeličo dobré, i menej dobré. To sa teraz pokúsím zhodnotiť v tomto článku.

Na úvod by bolo vhodné poznamenať, že redaktori časopisu vykonávajú túto prácu bezplatne a redakcia je bezzisková. Čo je smutné, mnohí veriaci túto skutočnosť ignorujú, ba nájdu sa i takí, čo nepochybuju o opak. Preto sme radi asi 3 krát (!) privítali finančnú pomoc zo strany farníkov. Áno, píšem to otvorene. Na základné prežitie sme boli financovaní správou farnosti Prievidza. Ale prišli časy (terajšie obdobie), keď tomuto nastal koniec. Došli účty za elektrinu a pod. a my začíname zápasit' o prežitie. Sú tri možnosti riešenia: Buď sa cena zvýši na 4 Sk, buď zanikneme, alebo vás prosíme, pomôžte! Je to smutné takto hľadať riešenia. Ale hlavným dôvodom je, že (pravdepodobne) si mnohí z vás berú *Bartolomej* zadarmo. A to už dá pekne pocítiť. Mrzí nás, že máme neprajníkov. Svedčí tomu väčšia krádež v redakcii. Nevie, či to bola "práca denne pobežujúcich deciek na fare" (kde sídlime), ale na 99% sa tam nik nevlámam násilím. Kritika zo strany veriacich nezaškodí, ale keď sa všetko hovorí "poza chrbát" a dokonca to hovoria veriaci, ktorí niečo znamenajú a plnia nejaký úrad, vzbudzuje to dojem ohovárania a správania na nižšej kresťanskej a

morálnej úrovni. Napriek tomu sme sa potešili rôznym prianiam, návrhom a poďakovaniam.

Snažíme sa podľa našich možností mesačne sa vám prihovoriť, povzbudiť vás, podáme vám správy z uplynulého obdobia. Vieme, že veľkej väčšine náš časopis jedinečného druhu vo farnosti neslúži len na prečítanie v dlhej chvíli, ale ako na poučenie a oboznámenie s novými vecami.

Drahí veriaci,
veríme, že si tieto slová mnohí vezmu k srdcu, hlavne tí, ktorých sa to týka. Ďakujeme vám za priazeň, ktorú nám prejavujete, a ak by sa niekto rozhodol prispieť na podporu redakcii *Bartolomej*, nech svoje príspevky posiela na adresu redakcie. O prípadných výsledkoch odozviev na tento článok, budeme vás informovať v najbližšom vydaní *Bartolomeja*.

Marcel Puvák, šéfredaktor

Z FARSKEJ KRONIKY MESTA PRIEVIDZE

Milí čitatelia,
 prednedávnom po dlhom období čakania "vrátila sa" späť do Prievidze Farská kronika, ktorá dáva ako jediná vo farnosti najpresnejšie správy o histórii farského kostola, správy o cirkevnom živote a pod. za obdobie rokov 1678 až doteraz. Škoda, že prvotné informácie o stavbe sa nezachovali. Spôsobil to zrejme požiar v r.1678, keď thökölyovské vojská ničili Prievidzu, alebo sa kronika začala písať až v spomínanom roku. Jedno je však predsa isté. Nejaké tie informácie zo skoršieho obdobia sa nachádzajú v súdku na vrchole veže kostola, ale to je už iná téma. Rozhodli sme sa postupne uverejňovať zaujímavé články z Farskej kroniky. Upozorňujeme však vopred, že nebudú chronologicky zoradené - niektoré staré správy sú veľmi nečitateľné (sú písané latinsky a ešte k tomu príliš vyumelkované) a tak uverejňujeme najprv tie, ktoré sme mohli jasne rozlúštiť. Ako prvý (a ako jeden z najstarších) sa nám za pomoci dp.J.Mráza podarilo preložiť nasledujúci článok. Ešte ani my sami nevieme, či sa stane táto rubrika pravidelnou. Naozaj záleží len od toho, ako sa nám podarí články prekladať a hlavne "lúštiť".

Z histórie piaristického kláštora, r.1678

(Upravované, krátené - pozn.red.)

26. septembra povstalci pod vedením Imricha Thökölyho za pomoci Poliakov podporovaných francúzskym kráľom, zaútočili na Bojnické panstvo. Obyvatelia boli kruto prenasledovaní, mučení a o všetko orabovaní. Prievidza, Nemecké Pravno, Brezany, Nedožery, Gajdel /Kláčno -pozn.red./ a ešte na iných miestach horelo.

28. septembra zvlášť Prievidza bola úplne zničená ohňom, takže ani jeden dom nezostal. Farský kostol, orabovaný zvonka i zvnútra, bol aj s vežou a so strechou podpálený. A pri tom bolo niekoľko obyvateľov zadusených dymom. Pátri sa väčšinou rozišli na chránenejšie miesta. Len 2 bratia - Wolfgang od sv.Alžbety, klerik, a Šimon od sv.Petra, robotník, zostali strážiť kolégium. Ale aj oni, keď boli rozbité brány a prišli útočníci, boli olúpení, bití a na smrť odsúdení. Ale zásluhou jedného Poliaka boli zachránení a privedení do nepriateľského tábora. Boli polorehoľnícki oblečení. Jeden mal bired, druhý len plášť a tak ich poľutovali. A medzitým, po dva dni, bolo počut zvon, búchanie, trieskanie. Kolégium bolo zapálené, ale začiatky plameňov Wolfgang zahasil, takže len západná časť kolégia, kde vtedy bol senník, zároveň so strechou západnej veže a drevené konštrukcie zhoreli. Obrazy z rehoľného domu boli odnesené, zničené, oltár orabovaný, okrem cirkevných rúch, ktoré boli odnesené do zámku. Tabernákulum (=svätostánok - pozn.red.) bolo rozseknuté, svietniky dolámané, kríže donivočené, stôl v refektári (= v jedálni - pozn.red.) tiež poškodený. Všetko zanechalo smutný pohľad. Okná rozbité, dvere a kachle takisto, a keby Poliáci neustanovili stráž na ochranu kolégia, sotva by sa niekto z toho dostal. Ale pretože Poliáci, tak sa zdalo, že súcítia s našimi, mnoho mladých chlapcov a dievčat, ktoré boli odvedené do tábora, na naše prosby boli vyslobodení a strážení v kolégiu, kým celé nepriateľské vojsko neodtiaholo. Takže na druhú zimu už mohla severná časť kolégia slúžiť aj naďalej, kým sa trochu všetko neopravilo. Nepriateľov potom po niekoľkých týždňoch na čele s generálom Benevaldom pomstil veľkou porážkou u Sv.Kríža náš pán a zakladateľ Karol Pálffy.

R.1679

Aj keď bol všade dookola mor, toto panstvo Pán Boh uchránil od skazy.

* * *

Z výsledkov ankety sme sa dozvedeli, že mnohým z vás sa "žiadajú" životopisy svätých toho - ktorého mesiaca. Tomuto želaniu sa snažíme vyhovieť už teraz a prvým zo svätcov je sv. Augustín.

Svätý Augustín, známy i pod menom Aurelius Augustinus sa narodil 13. novembra 354 v Tagaste v Numídií, slobodnom rímskom meste v severnej Afrike. Jeho matkou bola sv. Monika (331-387) a otcom bohatý mešťan Patrícious. Augustín vyrastal medzi pohanskými deťmi, bol vychovávaný v pohanskej škole a jeho mravy neboli lepšie ako mravy jeho spoločníkov. V krádeži, klamstve a v podvádzaní nezaostával za ostatnými. Vo Vyznaniach píše: "Kradol som, a to nie z núdze a nedostatku, ale z odporu proti spravodlivosti a z túžby po nespravodlivosti (!). Kradol som totiž také veci, ktorých som mal dosť a lepších!..." Rodičia sa rozhodli, že mu dožičia lepšie vzdelanie ako to, čo bolo možné dosiahnuť v Tagaste. Poslali ho do Madaury, do 30 míľ vzdialeného kvitnúceho mesta. No 15 - ročný Augustín holdoval najnižším nerestiam, a tak sa vrátil domov. V roku 371 odišiel študovať do Kartága. V tom čase mu zomrel otec, ktorý sa dal ešte pred smrťou pokrstiť. To na neho trochu zapôsobilo. Otcova smrť zhoršila jeho finančné postavenie a preto začal ešte horlivejšie študovať. Na základné náboženské otázky, ktoré ho zaujímali, mu začalo dávať odpovede Sväté písmo. Ale čoskoro sa dal zlákať sektou manichejcov. Po 10 rokoch túto sektu opustil. Augustín sa vrátil do Tagasty a otvoril si tu školu rétoriky. Ale po smrti odišiel späť do Kartága. No po čase ho zasa pochytil nepokoj. Nestačilo mu už ani Kartágo. Aj napriek prosbám svojej matky tajne odišiel do Ríma. Po príchode do Ríma ochorel a musel ležať. Augustín sa dozvedel, že sa v Miláne uvoľnilo miesto profesora a tak sa prihlásil na konkurz. Skúšku ľahko spravil a v roku 384 odišiel do Milána. Sem si priniesol i veľké pochybnosti v duši. V tomto rozpoložení sa stretol s milánskym biskupom Ambrózom. Rád počúval jeho kázne. Takto začal chodiť do kostola. V Ambrózových kázňach nachádzal odpovede na svoje otázky a pochybnosti. V Miláne ho našla matka Monika, ktorá sa potešila začiatku synovho obrátenia. Raz, po silnom citovom a duchovnom zážitku, keď sedel pod stromom, pýtal sa sám seba. 'Ako dlho to ešte má takto ísť? Má to byť vždy zajtra a zajtra? Prečo nie hneď teraz? Prečo ešte túto hodinu nie je koniec mojej nehanebnosti?' A zrazu počul zo susedného domu hlas: "Vezmi a čítaj, vezmi a čítaj!" Augustín otvoril listy sv. Pavla, ktoré mal so sebou. Oči mu padli na miesto, kde sa píše: "Žime poctivo, ako vo dne, a nie v hýrení, opilstve, nie v smilstve a necudnosti, nie v sláve a nenávisti. Oblečte si Pána Ježiša Krista a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí. /Rim 13, 13-14/ Tieto slová pokladal za jasný Boží pokyn a za program svojho ďalšieho života. Hneď išiel za matkou a povedal jej, čo sa stalo. To isté oznámil aj biskupovi Ambrózovi. Na veľkonočnú vigíliu z 24. na 25. apríla sa dal pokrstiť. Opustil Miláno i Rím a vrátil sa do Tagasty. Na ceste sa zastavil v Ostii pri Ríme. Tu zomrela aj jeho 56-ročná matka Monika a tu ju aj pochovali.

Teraz už mohol celkom vážne začať veľké dielo kresťanského života. Predal všetko vlastníctvo. Pre seba si nechal iba dom. Ako kňaza ho poslali do mesta Hippo. Tu sa stal r. 391 kňazom a o päť rokov biskupom. Ako biskup bol obetavým pastierom a horlivým hlásateľom Božieho slova. Žil v chudobe v kláštore, ktorý vybudoval. Jeho zásluhou sa rozšírili kláštory v Latinskej Afrike, kde dovtedy neboli známe. Augustín sa postupne stal duchovným vodcom v severoafrickej a v istom zmysle celej západnej Cirkvi. Oprávnené ho pokladáme za najväčšieho cirkevného otca

Pokračovanie na str.4

* * *

SV.AUGUSTÍN

(Pokračovanie zo str.)

západného kresťanstva. V r.430 germánski Vandali útočili na jeho biskupské mesto Hippo. Obklúčili ho na svahu i od mora. Po troch mesiacoch obklúčenia Augustín ochorel následkom horúčky. Čoskoro sa mu stav zhoršil a on vedel, že musí zomrieť. Keď sa blížil koniec, prosil, aby ho nechali samého s Bohom. V horúkovitých vidinách, ktoré ho odnášali zo skutočnosti, pýtal sa sám seba, či už neprišiel koniec sveta. Ale potom ho napadlo: Či nepovedal Kristus: "Ja som s vami po všetky dni až do konca sveta"? Raz istotne príde záchrana pre svet! "Non tolli Gothus, quod custodit Christus" [Neberie Gót, čo stráži Kristus], povedal si a s touto nádejou v srdci šiel do ríše, ktorú on sám voľakedy opísal ako miesto, "kde nájdeme pokoj, kde budeme vidieť, ako nás samých vidia, kde budeme milovať a budeme milovaní."

Bol piaty deň pred septembrovými kalendami, 28. august r.430.

Pramene: Blízki Bohu i ľuďom
Hriešnici a svätí

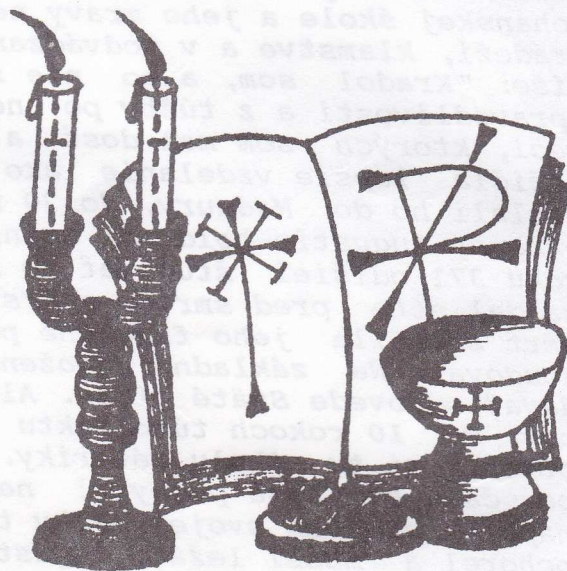
M. Puvák

INZERCIA

Kúpim videokazetu s nahrávkou koncertu Jean Michel Jeare. Cena dohodou.

Adresa: Andrej Mlinarčík, Clementisa 45/8, 971 01 Prievidza

/01/

FARSKÁ KRONIKA

Spomienky na zosnulých k prvému výročiu smrti - august 1993:

Ladislav Vozatár, Viktor Surový, Anton Nitriansky, Alžbeta Vašeková, Ondrej Prístavok, Gabriela Zimányová, Helena Cicková, Silvester Bullo, Jozef Michalík, Ján Herverth, Margaréta Valkyová.

Od 20.6. do 18.7. boli vo farnosti pokrstení:

Slávka Majerníková, Ivana Tremlová, Tatiana Tremlová, Jozef Treml, Milan Stašiak, Samuel Kmotorka, Soňa Pleštiaková, Jana Chrenková, Martin Gatial, Róbert Tužinský, Martin Sliezik, Daniel Marko, Michaela Martináková, Rastislav Kurajský, Lucia Bátorová, Andrej Németh, Adriana Dolinská, Martina Feriancová.

Od 20.6. do 18.7. prijali sviatosť manželstva:

Jozef Treml a Emília Lukáčová, Miroslav Chládok a Veronika r.Gondová, Róbert Kubala a Martina r.Michaličková, Jozef Šmýkal a Tatiana r.Tomčányová, MUDr.Igor Sloboda a MUDr.Erika r.Klimová, Jozef Kurajský a Beáta r.Dušičková, Radoslav Strapko a Rita r.Molottová, Achim Wagner a Mariana r.Šmidová.

* * *

NAVŠTÍVILI SME LURDY

Splnil sa mi môj dávny sen a túžba: Videla som spolu s manželom *LURDY* v plnej dôstojnosti, kráse a velebe. V máji tohto roku sme navštívili Lurdy.

Dovtedy len z kníh a tlače som poznala zázračnú udalosť zjavenia sa Panny Márie malej skromnej dievčinke - Bernadete Sourbirousovej v prírodnej jaskyni v Lurdoch. Dnes na tomto mieste sa vypína nádherná katedrála.

Nezabudnuteľné dojmy zanechali vo mne desaťtisíce pútnikov, ktorí z rôznych svetadielov a štátov navštevujú toto svetoznáme pútnické miesto. Stovky vozíčkov nemocných s najrozmanitejšími ťažkosťami sú pritláčani svojimi ošetrovateľmi, alebo príbuznými, v nádeji, že ich ťažkosti pomínú. Vo večernom sprievode obrovské zástupy ľudí odriekajú modlitbu sv. ruženca, v ruke horiacu sviecu a v hlasitej modlitbe vyjadrujú svoju vďačnosť Matke Božej. Dojmy a nadšenia je len ťažko vyjadriť jednoduchými vetami. Svätú omšu pre Slovákov v katedrále odslúžil Mons. Ján Sokol. Slzy vďačnosti nám stekali po tvári, keď nám dával v našej ľúbozvučnej slovenčine požehnanie.

Po svätej omši splnil žiadosť nás všetkých a vyfotografoval sa s nami pred bazilikou. Veľmi milo nám tiež padlo, keď nám ponukol orechovú a makovú štrudlu. Aj touto cestou mu vyslovujeme *Pán Boh zaplať*.

Chcem ešte poďakovať riaditeľovi Slovakotransu p. Patrovičovi a jeho spolupracovníkom za vynikajúcu organizáciu zájazdu, za bezpečnú jazdu a za ochotu vyhovieť želaniu účastníkov zájazdu.

Valéria Šingliarová

MINIŠTRANTI V SEMINÁRI

Dňa 4. júla sa naši miništranti vybrali na stretnutie miništrantov našej diecézy. A to do kňazského seminára v Badíne. Za náš prievidzský dekanát išli siedmi chlapci. Šiesti z Prievidze a jeden z Bojníc. Na stretnutí išlo o duchovnú obnovu a o zoznámenie sa s druhými miništrantami. Počas 6 dní v seminári prevládala dobrá nálada.

O siedmej ráno bol budiček a spať sa išlo o desiatej večer. Hlavnými "veliteľmi" celej "bandy" boli otec rektor Tomáš Galis a otec vicerektor Ján Bednár. V utorok po raňajkách bola sv. omša v Selciach, ďalej sme išli autobusom do Priechodu a potom pešo do Slovenskej Ľupče na hrad, kde bol bývalý seminár. Streda sa začala rannou modlitbou, tak ako po ostatné dni. Po raňajkách nasledovala biskupská sv. omša. (Otcovia biskupi mali v predchádzajúci deň Konferenciu biskupov Slovenska práve v seminári v Badíne) Čakali sme aj otca kardinála, ale žiaľ, neprišiel. Po sv. omši pokračoval náš program návštevou farského a katedrálneho kostola v Banskej Bystrici a taktiež Biskupského úradu. Zvyšok dňa sme strávili na Starých Horách pri studničke. Štvrtok a piatok boli dni duchovnej obnovy. Hlavným programom boli prednášky. Večer sa konal turnaj vo volejbale, na ktorom naši chlapci obsadili štvrté miesto. V piatok bola ešte jedna prednáška a popoludní brigáda, kde sme prispeli ku kráse okolia seminára. Potom bol menší oddych a po večeri bol spoločný program, kde so svojim programom vystupovali všetky dekanáty.

Prišla sobota, deň odchodu. Pobalili sme si veci, upratali miestnosti. Za ten prežitý týždeň sme boli vedení k tomu, aby sme boli príkladom mladým ľuďom a aby títo vyrastali v kresťanskej láske.

miništrant Miro

* * *

Iná doba?

Budte ako deti.
 Áno. Toto stále platí.
 Táto výzva je aktuálna i dnes,
 dnes možno viac než vtedy.

Plačem.
 Neprávie v škole, na ulici.
 Vravia: Á,...to si nevšímaj.
 Povznes sa nad všetky tie veci.

Dívaj sa priamo a choď.
 Nevšímaj si ľudí, reči.
 Len tvrdohlavo choď a bi.

Si len moc citlivá.
 Tak to vždy bolo a ty to nezmeníš.
 Nauč sa zavrieť oči
 tak ako ja, tak ako všetci.

Kto sa vie biť, ten vyhráva.
 Aj rodičia boli deti.
 Aj oni cítili neprávie.
 Aj oni nechceli len zavrieť oči.
 Aj oni boli takí, ako my.

Dnes vravia práve svojim deťom:
 "Ty sám to nezmeníš."
 Ale ak predsa? Skúšal si to? Nie?
 Tak prečo mi to hovoríš.

Nevojdete do kráľovstva nebeského.
 Áno, no dnes...
 Je iná doba.
 Je to moc pekné no...
 Dnes sa tak nedá.

To možno vtedy.
 Dnes musíš kráčať s dobou.
 Dnes nesmieš už brať ohľady
 na nič a na nikoho.

Tak ako ďalej?

Som dieťa a ...plačem.
 Mám ešte cit, no dokedy?
 Nebudem robiť tak ako "všetci"?
 Budem brať ešte ohľady?
 Dokedy?

Hela K.

KRV KRISTOVA

Od Golgoty po dnešné časy
 Tvoja Krv zmýva naše viny.
 Nebo i zem sa k Tebe hlási,
 ľud, ktorý Ty si Krvou spasil,
 i ja, čo chcem byť od nej iný.

Krv Kristova, krv, bez ktorej niet
 nádeje, keď tvoj anjel smrti
 niť nášho života raz pretne.
 Ros semená jej na nás denne,
 na ľud tvoj veriaci a hrdý.

Dnes vieme viac než inokedy,
 aká je drahá cena Krvi,
 ktorou nás vykupuješ z biedy,
 aby sme žili život svätý,
 i keď nás balvan doby drví.

Od Golgoty po dnešné časy
 Krv Tvoja zmýva naše viny.
 Nebo i zem sa k Tebe hlási,
 ľud, ktorý si Ty Krvou spasil,
 i ja, čo chcem byť od nej iný.

Ferdinand Vokál

SLNKO

Prichádzaš opäť v letnom kroji.
 Z úst úsmev dlaniam poodkrojiš,
 keď chystajú sa po nedeli
 do práce zase.

Čo by sme naviac k chlebu chceli,
 keď máme teba v plnom jase
 žeravé, vrúcne a vždy - naše?

Ty na obrus nám píšeš básne.
 Len nestratiť ťa do oblakov.
 Len nemať v očiach smútok vtákov.

Ferdinand Vokál

Za moju cestu k Pánu Ježišovi vďačím mojim starým rodičom. Narodila som sa do rodiny, v ktorej slovo Boh neznamenal veľa. Rodičia ma dali ešte pokrstiť, ale to bolo ohľadne z ich strany posledné, čo pre mňa urobili. Od svojho krstu som takmer nikdy viac nebola v kostole. Niekedy ma starká zobrala do kostola, pozrieť sa na Ježiškové jasličky.

V poslednom čase, asi 2 - 3 roky nazad, som začala premýšľať, ako to všetko, zem, ľudia, kvety, zvieratá, ako to všetko vzniklo, z čoho a čo dalo k tomu podnet. Rozmýšľala som, čo bude, keď zomriem, čo sa stane, keď nebudem so svojimi priateľmi. Život sa stal pre mňa veľmi zložitý a bolo v ňom veľa, privela otázok, na ktoré som nenašla odpoveď. Prečo je niekde vojna, prečo sa ľudia nemajú radi, prečo na niektorých tvárach žiari radosť a spokojnosť a na niektorých smútok, žiaľ a bolesť? Prečo musia odísť ľudia, ktorí sú nám tak blízki? Život bol pre mňa obrovským bludiskom, z ktorého som nemohla nájsť cestu von.

Jedného dňa, je tomu čosi cez rok (bolo to písané pred rokom) bola som u starkej a pustili sme sa do rozhovoru o starkom, ktorý už nie je medzi nami a tak sme sa prepracovali až k téme o Bohu. Navrhla mi, že by som sa o Bohu mohla dozvedieť viac a ja som súhlasila. Túžila som po tom, lebo som poznala ľudí, ktorí chodia do kostola a v ich rodinách vládol pokoj, láska a porozumenie. Chcela som prijať Pána Ježiša, ale vedela som, že to môžu aj starší! Starká prišla so mnou na farský úrad a zapísala ma na prípravu k prvému svätému prijímaniu a k birmovke. Asi o týždeň na to som v kostole zažila prvé sv. prijímanie detí a ešte viac som po tom začala túžiť.

No doma to nebolo také ľahké, ako som si to predstavovala. Rodičom sa to moc nevidelo, neboli veľmi nadšení, keď som im to oznámila. Sobotňajšie náuky - prípravy na sviatosti - prebiehali rýchlo a boli veľmi zaujímavé. Čas rýchlo letel a prišla moja prvá skúška z otázok. Mala som strach, ale povedala som si: *Pán Ježiš to odo mňa chce!* Ďalšie skúšky prebiehali v príjemnejšej nálade. Na skúškach nám popri skúšaní vysvetľovali aj to, čomu sme nerozumeli. V tom čase som sa prihlásila do speváckeho zboru. Nálada a vzťahy medzi nami mi tiež veľmi pomohli pri príprave na prijatie sviatostí.

Čas sa míňal až nadišiel podvečer mojej prvej sv. spovede. Sedela som za stolom a premýšľala som nad mojim doterajším životom. Zistila som, že tých 15 rokov života som zabila hádkami, nedorozumeniami, spormi, pretože, že to bol život úplne prázdny. Moje srdce bolo naplnené túžbou po očistení sa od hriechu a obrovskou radosťou a vďakou za to, že mi vôbec bolo možné pristúpiť k sv. spovedi. Prišlo ráno a s ním aj čas ísť na sv. spoveď. Do spovedelnice som vstupovala s úprimnou túžbou očistiť sa a s nádejou, že mi dobrotivý Boh odpustí moje previnenia. Vyšla som von a moje pocity boli neopísateľné. Bola som čistá, bez hriechu. Bola som šťastná. Celý deň som prežila v šťastí a radosť, ale aj vo veľkej túžbe po Pánovi Ježišovi, ktorý mal do môjho srdca prísť na druhý deň.

Je nedeľa, prichádzam do kostola, kde za mňa a na mojich priateľov čaká Pán Ježiš. Celú sv. omšu prežívam inak ako tie, na ktoré som chodila doteraz. Je vo mne skrytá veľká túžba po Spasiteľovi, o ktorom som tak dlho nevedela. Áno, moje srdce prekypuje túžbou po stretnutí s Pánom. Je po premenení, čas Ježišovho príchodu sa blíži, tlkot srdca sa zrýchľuje. "Telo a krv Krista." "Amen." Prichádzam na miesto a v mojej duši i v mojom srdci sa rozložilo nepredstaviteľné šťastie, láska a pokoj. Som šťastná, Pán Ježiš je môj a ja som Jeho. On je vo mne a ja v ňom. O týchto pocitoch sa mi veľmi ťažko rozpráva, lebo to treba prežiť. Koľko rokov čakal Pán Ježiš na tento deň pri bráne môjho srdca. Koľko rokov som nepočula jeho volanie: "Poď a otvor svoje srdce!" No na moje šťastie ten deň prišiel. /Pokračovanie nabudúce/

sestra Andrea

Sme radi, že na anketových lístkoch ste prejavili záujem i o činnosť Charity v Prievidzi. Možno sa vám mnohým nedostalo do rúk naše vianočné /r.1993/ samostatné vydanie občasnika pod názvom *Informačný list Charity*. Tam sme sa snažili skrátene, ale zrozumiteľne napísať o našej činnosti. Preto sme sa rozhodli tie isté informácie uverejniť i v tomto čísle BARTOLOMEJA a v budúcich číslach vás budeme oboznamovať s ďalšími aktivitami a požiadavkami, ktoré takmer denne riešime.

Za porozumenie ďakuje

Charita

(OPIS Z DECEMBRA 1993)

Milí veriaci!

Prihovárame sa Vám touto formou a dovoľujeme si Vás oboznámiť s našou prácou v CHARITE, s našimi plánmi, snahami, úspechmi i neúspechmi, radostami i starosťami. Koniec kalendárneho roka človeka akosi privádza k bilancovaniu svojej činnosti.

Známa je Vám naša práca v zbernej miestnosti šatstva a obuvi, kde sa stretávame s Vami pravidelne každú sobotu už skoro 2 roky. Prichádzate ako darcovia i ako obdarovaní. Úprimné Pán Boh zaplať vyjadrujeme Vám všetkým, ktorí ste darovali to, čo ste mali navyiac pre tých vašich bližných, ktorým veľa potrebného chýbalo. Pomohli ste rôznym ústavom, liečebňam, v ktorých žijú deti i dospelí, školám s tzv. štátnymi deťmi, viacerým domovom dôchodcov i mnohým prosiacim rodinám, hlavne s viacerými deťmi v rôznych miestach Slovenska. Tiež sme prispievali k hromadným zbierkam vrámci humanitnej pomoci hladujúcim a trpiacim krajinám v spolupráci s Červeným krížom a Misijným hnutím.

Zaiste budete mať námietky na kvalitu miestnosti nášho pracoviska. Áno, v bývalom kultúrnom stánku, z ktorého sa stal neživý a zdevastovaný dom, nám bola poskytnutá nevlúdna miestnosť, ktorú sme sa snažili vrámci našich skromných možností, vďaka všetkým obetavým pomocníkom, zveľadiť. Zrejme sa veľmi zapáčila takým, ktorí viackrát v nočnú hodinu zmarili Vašu i našu prácu na nepoznanie a dopustili sa aj krádeže. Naše sily a čas určený na obetavú prácu boli sčasti preorientované na spoluprácu s Mestskou políciou a Okresným súdom v Prievidzi. Opakované vlámania nás v minulom zimnom období (1992/1993 - pozn.red.) úplne vyradili z našej služby a na jar t.r. (1993 - pozn.red.) sme sa opäť v našej miestnosti snažili bez slnka, bez svetla, bez vody a bez tepla začať pracovať. Tak je to i dodnes, veď nás poznáte, ktorí k nám prichádzate a povzbudzujete známym *Dobrá vôľa všetko zdoľá!* K tej dobrej vôli a ku zdolávaniu mnohých ťažkostí nám pomáhate predovšetkým Vy, milí spoluobčania.

Uplynul už dlhší čas odvtedy, čo sme Vás oboznámili prostredníctvom letáčikov o našom úmysle zriadiť v meste Prievidza CHARITNÝ DOM pre pomoc chorým, starým a osamelým spoluobčanom. Prosili sme vás o finančné príspevky, ktoré ste formou šekových poukážok, umiestňovaných v našich kostolíkoch, zasielali na účet Charity č.66549-389 v SŠTSP Prievidza, podľa Vašich možností. Taktiež vkladáte príspevky do Charitnej pokladničky vo Farskom kostole.

Obytný projekt, ktorý nám chcel poskytnúť Okresný úrad v Prievidzi, sme nakoniec nemohli prijať, nakoľko finančné náklady na rekonštrukciu predstavovali v príslušnom období cca 650.000 Sk. Mestský a Okresný úrad v Prievidzi nám v tejto situácii pomôcť nemohol taktiež z dôvodu nedostatku financií. /Mestský úrad nám poskytol na rozvoj charitatívnej činnosti v období august '92 5.000 Sk/

S prosbami a dôverou sme sa obracali i na súkromných podnikateľov v našom meste, z ktorých nám mnohí finančnú pomoc prisľúbili, ale zatiaľ

/Pokračovanie na str.9/

* * *

/Dokončenie zo str.8/

nemohli daný sľub splniť. Tým, ktorí nám poskytli rôznu materiálnu pomoc sme sa snažili poďakovať osobne, ale i ďakovným článkom v týždenníku *PRIEBOJ* v období február 1993. Vďaka chceme ešte touto formou vyjadriť firme *ANTIKA*, ktorá nám darovala rôzny tovar v hodnote cca 8.000 Sk a my sme ho darovali pre nutné potreby bohoslovcov na Ukrajine. Obdobne od Obecného úradu v Pravenci rôzne drobné zariadenie a prádlo z neprevádzkovej MŠ sme rozdelili pre potreby Piaristickej školy, zdravotníctva a tiež bohoslovcov na Ukrajine.

Ďalej sme si dovolili o finančnú pomoc požiadať všetkých ministrov vlády SR. Ďakovný a povzbudzujúci list /bez fin.príspevku/ sme obdržali od p.ministerky O.Keltošovej a od p.ministra D.Slobodníka príspevok vo výške 2.000 Sk.

Keďže spomínaný objekt bol z týchto dôvodov pre nás nedosiahnuteľný, zaujímali sme sa o oveľa vhodnejší objekt bývalých detských jasiel s minimálnou rekonštrukciou, ktorý je voľný a nevyužívaný. Vyjadrenie Mestského úradu o možnosti pridelenia vrámci nájomnej zmluvy je i napriek urgenciam negatívne. Takže sme zostali v úzkom kruhu - my s Vami a Vy s nami, ktorí o túto vec majú záujem. Vaše príspevky, milí veriaci, včítane spomínaných darcov, ktoré do tohoto obdobia činia cca 105.000 Sk si veľmi ceníme a vyslovujeme Vám všetkým čo najúprimnejšie **POĎAKOVANIE**.

Boja a snahy o zriadenie tak potrebného stánku sociálnej starostlivosti sa aj napriek všetkým ťažkostiam nevzdávame. Veríme v kladný výsledok spoločného humánneho myslenia, cítenia a konania, ktorý bude trvale zapísaný k aktivitám Vaším, ako i predstaviteľov mestského a okresného zastupiteľstva.

Aj keď sme tejto problematike venovali hodne času, snahy a konania, nezabúdali sme na rôzne iné služby, ktoré Vám v krátkosti priblížime:

1. Na sviatok detí v mesiaci jún 1993 sme zakúpili rôzne hry, hračky a školské pomôcky pre Ústav mentálne postihnutých detí a pre deti Osobitnej školy v Prievidzi.
2. Duchovná pomoc ťažko chorému mladému mužovi, ako i mnohým iným chorým a osamelým blíznym, ku ktorým nás privádzal Pán vždy v pravú chvíľu a obdarované silou fyzickou a duševnou, sme boli schopné pomáhať.
3. Materiálna a duchovná pomoc väzňovi.
4. Taktiež bola poskytnutá morálna pomoc mladým, ktorí pri riešení niektorých svojich problémov sa s dôverou na nás obrátili.
5. Zapojili sme sa do spoločných modlitieb z príležitosti *Svetového dna modlitieb žien* dňa 5.3.1993. ktoré pochádzali tento rok z Guatemaly.
6. V dňoch 9.-16.5. sme pripravili týždeň modlitieb s úmyslom **ZA ŽIVOT V STAROBE**.
7. Začali sme s požičiavaním náboženskej literatúry pre deti a mládež podľa ich záujmu a našich možností.
8. V dňoch predvianočných počas uplynulých rokov sme roznášali Vami darované vianočné pečivo a ovocie starým, chorým a osamelým spoluobčanom do ich domácností.

Milí naši farníci, to je krátky a necelý prehľad našej práce a pomoci, ktorý sa dá obohacovať a znásobovať len s vierou, nádejou a láskou k blíznym. S láskou a vďakou sa obraciame na všetkých Vás, ktorí ste nás k týmto skutkom akýmkoľvek spôsobom privádzali. S nádejou opäť opakujeme naše pozvanie medzi nás.

Za pochopenie našich snáh, za Vašu morálnu, materiálnu a finančnú pomoc vyslovujeme ešte raz **PÁN BOH ZAPLAŤ!** A.K.

/Pokračovanie v budúcom čísle/

* * *

OSEMSMEROVKA

Tajomstvo premenenia Pána je v úzkom vzťahu s tajomstvom Ježišovej smrti a zmŕtvychvstania. Ako tomu bolo u Ježiš, aj naše oslávenie a vzkriesenie ... /TAJNÍČKA - 26 písmen/

		S	A	O	Z	A	M	R	A		
		Č	V	M	P	Í	Š	U	A		
N	J	O	K	O	P	O	I	U	D	J	A
N	L	A	Š	D	L	R	K	O	D	R	A
S	M	T	T	L	E	D	Š	O	M	S	C
T	O	S	A	I	L	B	I	B	R	Š	I
L	R	L	T	T	T	A	M	D	I	A	A
K	I	S	K	B	E	R	C	R	A	N	Í
S	A	Z	J	A	V	E	N	I	E	K	Ž
P	M	I	N	E	S	I	K	B	D	N	A
		Z	B	O	H	V	O	A	E		
		L	E	J	N	A	R	M	I		

Vyškrtajte tieto slová:
 pastieri, kadidlo, modlitba, zjavenie, apoštol, biblia, mudrc, pokora, srdce, pokoj, duša, nebo, viera, slovo, anjel, krst, omša, sila, dar, tma, raj, svet, Boh, rok, sen.

M.Scheberová

KVÍZ

1. Čo je exkomunikácia?
2. V ktorom štáte leží Fatima?
3. Po kom je pomenovaná Piaristická základná škola v Prievidzi?
4. Vymenujte 7 sviatostí!

Stačí správne odpovedať na 3 zo 4 otázok. Odpovede pošlite do 10 dní na adresu redakcie, alebo odovzdajte v sakristii farského kostola.

VÝHRY Z ČÍSLA 7

Správne odpovede z minulého čísla:

Osemsmerovka: *Slovanskí vierozvesti*

- Kvíz: 1.Cyril a Metod k nám prišli r.863 zo Solúna /Grécko/
 2.napr.Ján, Tomáš, Bartolomej, Judáš, Peter, Ondrej, Filip,...
 3.Rodičia Panny Márie sa volali Anna a Joachim
 4.Zakladateľ rehole jezuitov bol sv.Ignác z Loyoly

- Deti: 1.(ľubovoľná odpoveď)
 2.Všetky tri mravce prešli rovnakú vzdialenosť.
 3.Kocúr
 4.Kyrilos

Výhercovia:

Osemsmerovka: Maroš Ťažiar, Júlia Strapková, Jozef Bullo

Kvíz: Martin Blaho, Andrea Palasthyová, Lukáš Strapko

Deti: Slávka Blahová

Bartolomej- časopis prievidzskej farnosti. Vydáva Farský úrad Prievidza. Adresa redakcie: Bartolomej, Farský úrad, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, Tel.:0862/228 01.

Zastupujúci šéfredaktori: Bohumil Svítok, Marcel Puvák. Ročník II. Číslo 8, zv. 14/12. Cena 3 Sk. Tlač: Ofsetka. Časopis nerozširuje PNS. Do tlače zadané 25.júla 1994. Číslo vyšlo dňa 7.augusta 1994. Bartolomej 9/1994 vyjde 4.septembra 1994. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod číslom MT 1/1994. Nevyžiadané rukopisy redakcia nevracia.

* * *